

til at kunne afløse Linieofficererne; thi jeg deler netop hans Anskuelse, at det er værd at lægge Mærke til den praktisk erhvervede Grad, og derfor var det min Overbeviisning, at man skulde afflatte Drengeskolerne og skaffe Adkomst for de vorne Mennesker, der havde beviist deres Dygtighed. Heri ligger aldeles ikke nogen Fordom, men der ligger idetmindste heri et Vidnesbyrd fra en Mand, der i den Henseende kan være competent, saalænge man nemlig antager, at en Mand veed, hvad han selv har gjort og foreslaaet, om, at Anskuelserne have været saaledes dengang, og jeg har allerede gjort opmærksom paa, at den objective Anskuelse i Armeen har været den samme. Men jeg vil gaae meget videre. I det ærede Medlems eget Forslag ligger et Beviis paa en Anerkjendelse af en Forskjel; thi hvorfor gaaer hans Forslag ikke ud paa at sige: Der skal indtræde en almindelig Reduction i Armeen; Krigsreserveofficererne og Linieofficererne staae paa lige Fod og ere kongelige Embedsmænd; Krigsreserveofficerer kjenner jeg ikke; da der skal blive et vist Antal Linieofficerer tilbage, saa skal der reduceres efter visse Regler, og de Reducerede skulle efter Pensionsloven sættes paa Bartpenge i 5 Aar, eller i 1 Aar, om man vil, og derpaa paa Pension, thi andre Regler kan han ikke opstille. Det ærede Medlem vil sige: De skulle hjemforloves og sættes paa halv Gage, men saa bliver ogsaa Reglen almindelig. Enten er der Krigsreserveofficerer, og da ere disse Krigsreserveofficerer de, som i Organisationsplanen ere beteguede som saadanne, og saa er det, som skeer for dem, en Gunst, en Gunst, som man skylder dem, en Hæder, man skylder deres Tjeneste, men dog i alt Fald en Gunst, og sammentilgode vi dem med en tilsvarende Klasse her i Landet, thi man har en tilsvarende Klasse, saa vil man komme til at erkjende, at det, man gjør for Reserveofficererne, er meget Mere end det, man gjør for denne tilsvarende Klasse, nemlig Maanedsköntenanterne, og det lægger det ærede Medlem vistnok ikke Mærke til. (Sagd: Jo!). Naar han lægger Mærke til det, saa vil han see, at de have gjort den samme Art Tjeneste, de have udsat deres Liv for den selsamme Fare — det var ikke hans Ar-

gumentation, at man skulde betragte dem i Henseende til den Tjeneste, de havde ydet, og den Fare, de havde udsat sig for —, og de ere gaaede af, uden at man har gjort saamange Ceremonier med dem. (Hør!). Det ærede Medlem vil sige: Ja, men de kunne gaae ind i deres tidligere Livsstillinger, men hertil vil jeg svare, at der dog er Mænd derimellem, hvis tidligere Livsstilling ikke var af den Bessaffenhed, at de kunne gaae ind i den, fordi den ikke er holdt dem aaben; de have ikke Alle kunnet gaae hen og blive Styrmand og Capitainer. De, som ere komne i Fart under Krigen, blive ikke satte ud af Fart efter Krigen, saa deres Stilling, der ligge og vente paa Tjeneste, er heller ikke saa ganske afgjort. Jeg troer, at, naar alt Dette bliver taget under Overveielse, saa er der fra alle Kanter, fra Krigsministeren, fra det ærede Medlem og fra Lovgivningen, een sikker Ting, som ligger for, og det er, at der er Krigsreserveofficerer, og at den nærmeste Definition af en Krigsreserveofficer i Danmark maa findes i Organisationsplanen af 1842, med de Forandringer, som deels Forholdenes Natur og deels de senere Bestemmelser have indført, det vil altsaa sige, at man af disse Krigsreserveofficerer, som de nu ere, ikke kan fordrø den samme Stilling ligeoverfor Armeen, som man kunde fordrø af de tidligere, men man har den samme Adkomst til i Fredstid at lade dem vedblive at være Krigsreserveofficerer, uden at skyldes dem en eneste Skilling, og naar man altsaa giver dem Noget, saa er det en Anerkjendelse af deres Tjeneste. Her kommer vi ind paa det andet Gebeet, og det er Forskjellen mellem de værnepligtige og de frivillige Krigsreserveofficerer, som ligeledes følger heraf. Ere vi først komne til den Anerkjendelse, at Organisationsplanens Krigsreserveofficerer maae bestaae, indtil en anden Plan træder istedetfor, og at Forskjellen mellem de nuværende Krigsreserveofficerer og dem, Organisationsplanen omtaler, kun er den, som ligger i Opgivelsen af de Forordninger, som tidligere have været stillede til dem, saa er det en ganske simpel Selvsølge, at de, der som Værnepligtige ere gaaede ind paa at blive Krigsreserveofficerer, ikke kunne stilles under andre Vilkaar end Krigsreserveofficererne i det Hele, ikke